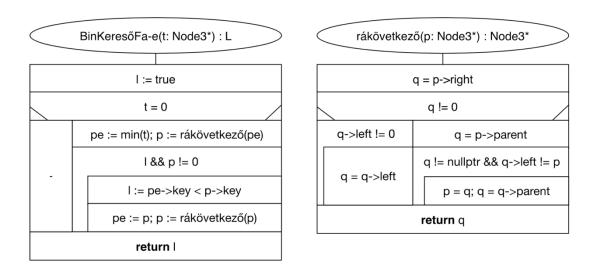
9. Gyakorlat (2019.04.09)

Bináris fák algoritmusai

Feladat: keszítsünk eljárást, mely a bináris keresőfa tetszőleges pontjáról indulva megadja a rendezettség szerinti rákövetkező elemet (ha van), majd ennek segítségével készítsünk iteratív algoritmust, mely eldönti egy bináris fáról, hogy bináris keresőfa-e. A fát láncoltan ábrázoljuk **Node3** típussal, azaz szülő pointer is van

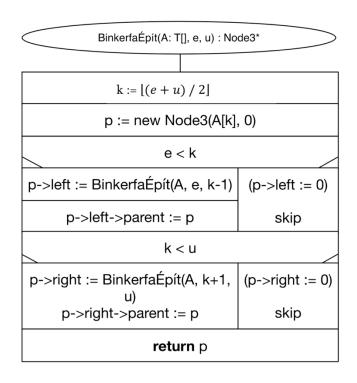
<u>Megjegyzés:</u> a rákövetkező elemet megadó algoritmust megtaláljuk a jegyzetben. "**inorder_next**"néven.

Feladat: a bináris keresőfa alakja nagyon el tud romlani, egyes ágai túl hosszúra nőhetnek (akár listává torzulhat a fa), így elveszíti a benne történő keresés a hatékonyságát. Erre a problémára tudnak megoldást adni az "önkiegyensúlyozó" keresőfák: az AVL fák vagy a piros-fekete fák. Ezek majd Algo2-ből lesznek részletesen, most csak megemlítjük őket.

Érdekes viszont a következő ötlet: ha nagyon elromlik a fa alakja, járjuk be inorder bejárással, írjuk egy tömbbe a rekordokat, majd az így kapott szigorúan monoton növekvően rendezett tömbből építsük fel újra a bináris keresőfát úgy, hogy alakja optimális legyen.

Megoldás: építsük fel rekurzívan a következő módon: gyökérnek vegyük a tömb középső elemét, majd a tőle balra és jobbra lévő elemekből hasonló módon építsünk bináris keresőfát, és csatoljuk be a fákat a gyökér alá. Ezt folytatjuk rekurzívan, míg a levelekig nem érünk. Láttuk, hogy bináris keresőfák esetén szükség lehet a szülő pointerre is, így a fát Node3 elemekből építjük, oly módon, hogy a szülő pointert is beállítjuk.

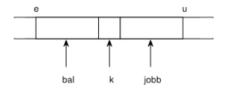

Hívása: t=BinkerfaÉpít(A,1,A.M)

Node3 konstruktora olyan elemet hoz létre, melynek kulcsa: A[k], left és right pointerei nullák, a parent pointert megadhatjuk, itt most 0-val hívjuk:

Ha e=k, vagy k=u, akkor a most létrehozott csúcsnak nem lesz bal-, illetve jobb részfája, a pointert nullára állíthatjuk, de felesleges, mert a konstruktor ezt már megtette.

A felezés ábrája:

Fontos definíciók!!

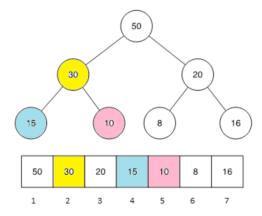
- szigorúan bináris fa: a fa minden belső pontjának két gyereke van.
- **teljes bináris fa:** olyan szigorúan bináris fa, ahol minden levél azonos szinte helyezkedik el.
- majdnem teljes bináris fa: olyan teljes bináris fa, melynek legalsó (levél) szintjéről elhagyhatunk néhány levelet (de nem az összest).
- majdnem teljes balra tömörített bináris fa: majdnem teljes bináris fa, de levelek csak a legalsó szintről, a jobb oldalról hiányozhatnak. Ezeket szintfolytonos fának is nevezzük.
- **kupac**: *maximum* vagy *minimum* kupac lehet. Maximum kupac: egy majdnem teljes, balra tömörített bináris fa, melynek minden belső pontjára teljesül, hogy a belső pont kulcsa nagyobb vagy egyenlő a gyerekei kulcsánál. Így a kupac tetején (fa gyökerében) mindig az egyik legnagyobb elem található. Minimum kupac hasonlóan: a szülő kulcs kisebb vagy egyenlő a gyerekei kulcsánál. Gyökérben a legkisebb elem található.

Kupac ábrázolása

A szintfolytonos bináris fákat, így a kupacokat is tömbbel ábrázoljuk. (Szokás ezt az ábrázolást "bináris fák aritmetikai ábrázolásának" is nevezni). A szintfolytonos elhelyezés következménye, hogy a fában való navigálás a tömb indexeinek segítségével történik.

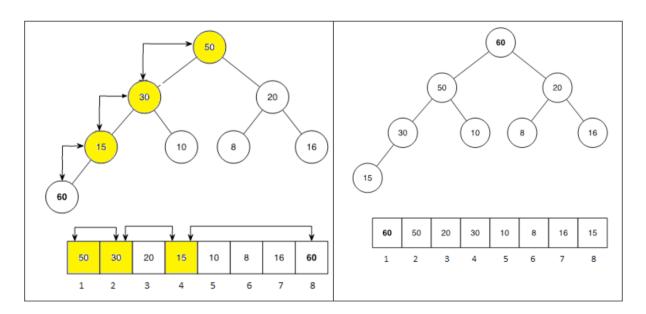
Vizsgált csúcs indexe: i (ábrán sárga színnel jelölve) 2*i Bal gyerek indexe: (ábrán kék színnel jelölve) 2*i+1 (ábrán rózsaszínnel jelölve) Jobb gyerek indexe: Szülő indexe:

 $\left|\frac{i}{2}\right|$ (i/2 alsó egész része)

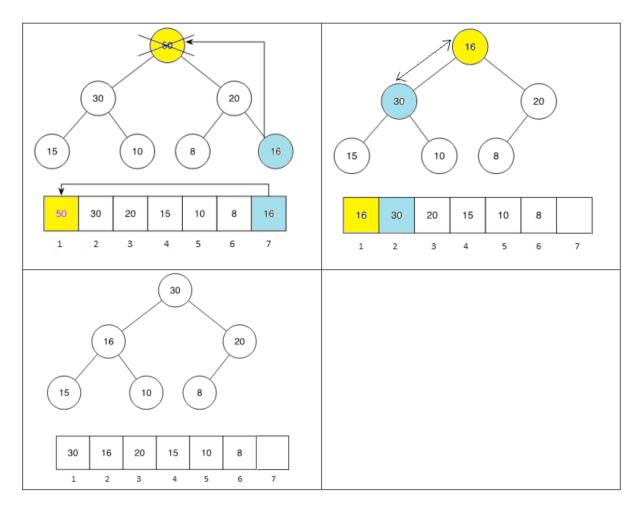
Két fontos művelet: beszúrás, maximum törlése

Elem beszúrása maximum kupacba:

60-as elem beszúrása: mivel a levelek szintje tele van, egy új szint keletkezik, és annak a legbaloldalibb eleme lesz a 60. Majd az új elem addig emelkedik, míg a kupac tulajdonság helyre nem áll, azaz helyet cserél a szülőjével mindaddig, míg a beszúrt elem kulcsa nagyobb, mint a szülőjének kulcsa, vagy fel nem ér a kupac tetejére. Ez legfeljebb annyi cserét jelent, mint a kupac magassága, azaz $[log_2 n]$.

Maximális kulcsú elem kivétele: gyökér elem törlése

Ha a maximális kulcsot eltávolítjuk, helyére a fa legalsó szintjének legjobboldalibb levele kerül, azaz a tömbben a kupachoz tartozó legutolsó elem (hogy a fa megtartsa a balra-tömörítettségét). Ezután következik az ún. süllyesztés: a kulcs addig süllyed lefelé a kupacban, míg kisebb, mint a nagyobbik gyereke (ha két gyereke van). Ezért az algoritmus kiválasztja a nagyobbik gyereket, és ha a süllyesztendő kulcs kisebb nála, akkor helyet cserélnek. A süllyesztés addig tart, míg a süllyesztendő elem nagyobb vagy egyenlő lesz, mint a nagyobbik gyerek, vagy leérünk a kupac aljára.

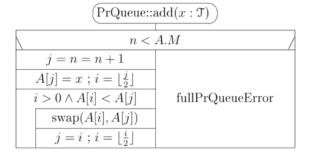
Prioritásos sor

Beszélhetünk maximum-, vagy minimum prioritásos sorról. Maximum prioritásos sor esetén mindig a legnagyobb prioritású elemet tudjuk kivenni, a minimum prioritásos sor esetén pedig a legkisebbet. Mindkettő ábrázolható kupaccal. Prioritást az elem nagysága adja meg. Itt most a maximum prioritásos sort fogjuk tanulmányozni, amit egy maximum kupaccal ábrázolunk.

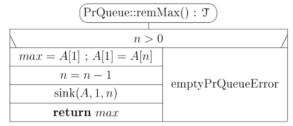
Prioritásos sor UML osztály diagrammja

```
 \begin{array}{c|c} \mathbf{PrQueue} \\ \hline -A: \mathfrak{T}[] \ // \ \mathfrak{T} \ \text{is some known type} \\ \hline -n: \mathbb{N} \ // \ n \in 0...A.M \ \text{is the actual length of the priority queue} \\ \hline + \Pr \mathbf{Queue}(m: \mathbb{N}) \{ \ A = \mathbf{new} \ \mathfrak{T}[m]; \ n = 0 \ \} \ // \ \text{create an empty priority queue} \\ \hline + \operatorname{add}(x: \mathfrak{T}) \ // \ \text{insert} \ x \ \text{into the priority queue} \\ \hline + \operatorname{remMax}(): \mathfrak{T} \ // \ \text{remove and return the maximal element of the priority queue} \\ \hline + \operatorname{max}(): \mathfrak{T} \ // \ \text{return the maximal element of the priority queue} \\ \hline + \operatorname{isFull}(): \mathbb{B} \ \{\mathbf{return} \ n == A.M \} \\ \hline + \operatorname{isEmpty}(): \mathbb{B} \ \{\mathbf{return} \ n == 0 \} \\ \hline + \sim \operatorname{PrQueue}() \ \{ \ \mathbf{delete} \ A \ \} \\ \hline + \operatorname{setEmpty}() \ \{ n = 0 \} \ // \ \text{reinitialize the priority queue} \\ \hline \end{array}
```

Műveleti kupac esetén:

Az add művelet emeléssel hajtódik végre: ha van még üres hely a tömbben beírjuk az új kulcsot az első szabad helyre, majd emelést hajtunk végre a kupacban.

A maximális elem kivétele után pedig a süllyesztő algoritmus állítja helyre a kupacot.

$\left(\operatorname{sink}(A:\mathfrak{T}[];\right)$	$(k, n : \mathbb{N})$			
$i = k \; ; \; j = 2k$; $b = true$			
$j \leq n$	$\wedge b$			
// $A[j]$ is the left child				
$j < n \land A[j+1] > A[j]$				
j = j + 1	SKIP			
// $A[j]$ is the greater child				
A[i] <	A[i] < A[j]			
swap(A[i], A[j])	b = false			
$i=j \; ; j=2j$	o = jaise			

Maximum prioritásos sor megvalósításainak összehasonlítása			
	add(x)	remMax()	max()
rendezetlen tömb ha a maximális elem indexét nyilvántartjuk	Θ(1)	Θ(n)	Θ(1)
rendezett tömb növekvően rendezett	0(n)	Θ(1)	Θ(1)
maximum kupac	$O(\log n)$	$O(\lg n)$	Θ(1)